

עת לדעת

החינוך המתקשב בבתי הספר עומד בפני אתגרים לא פשוטים בכל מה שקשור לתוכני הלימוד ♦ שילוב תוכניות לימוד מתקשבות נתקל בלא מעט מכשולים וגורם לאכזבות ♦ בית התוכנה "עת הדעת", שהוקם כפרויקט פילנתרופי על ידי יזם ההיי-טק שמואל מיתר, מעסיק מזה שמונה שנים כמה מאות מתכנתים, אנשי חינוך ומחקר, שעסוקים במשך כל השנה בפיתוח תוכניות לימוד אינטראקטיביות ייחודיות, המותאמות לתוכניות הלימודים של משרד החינוך ומאפשרות למורה לנהל שיעור מתקשב משולב עם הוראה פרונטאלית רגילה ♦ תלמידים ב-106 בתי ספר שהצטרפו לתוכניות הלימוד של עת הדעת לומדים מתמטיקה, אנגלית או לשון בעזרת סרטי טבע, הנפשה ושילוב של כלים, המאפשרים להם להעצים את חוויית הלימוד, ומגדילים את יכולת המורה לעקוב אחר כל תלמיד בעזרת כלים ממוחשבים

יהודה קונפורטס

משרדי עת הדעת ממוקמים במבנה משופץ בדרום ת"א ליד יפן, בלב אזור תעשייה ובתי מלאכה. בבניין זה מועסקים כמה מאות עובדים, מתכנתים, אנשי חינוך, מחקר ומדע, שכל משימתם במשך 365 יום בשנה היא לפתח מערכות ניהול למידה לבתי הספר, הכוללות מערכי שיעור אינטראקטיביים לבתי ספר יסודיים במקצועות הליבה חשובים, אנגלית ועברית. מערכי השיעור מתנהלים בכיתות הלימוד הרגילות, באמצעות מחשבים ניידים, ותחנת עבודה של המורה, המאפשרת לו לרכז את השיעור, להקצות משימות לתלמידים, לעקוב אחר כל תלמיד ולסייע לו באופן פרטני. היתרון הגדול שמלהיב את התלמידים הוא המימד הוויזואלי של התוכניות. הם יכולים לצפות בסרטונים, לשחק, לחקור ולשתף חברים אחרים ברשתות חברתיות לימודיות, לגלוש בפורטלים בית ספריים ועוד אמצעים שמזכירים להם מהבית. אפשר לומר שהכלים של עת הדעת מהווים את הגשר שמחבר בין המורה הקונוונציונלי לתלמיד המתקשב, וזאת מבלי לשנות או לאבד את המסגרת של כיתת הלימוד הרגילה המוכרת.

כאמור, מערכי השיעור האלו מוענקים לבתי הספר ללא שום תמורה, ופעילות החברה אינה מקבלת שום מימון מאף גורם ממשלתי. התנאי

היחיד לבתי ספר שרוצים להצטרף לתוכנית הוא הכנת תשתית מתקשבת, כולל כיתות ממוחשבות, עם חיבור לרשת, מחשבים ניידים ורשת תקשורת. כל אלו ניתנים על ידי הרשות המקומית, שמרבית ראשיה הבינו את התועלות שיש במערכות של עת הדעת.

מי שעומדים בחזית הניהול של החברה בישראל, הם אנשי מקצוע מתחום החינוך המדע והטכנולוגיה. את הסניף הישראלי מנהלת **אהובה פיינמסר**, שניהלה שורה ארוכה של בתי תוכנה וחברות בתחום הציבורי והמסחרי. בין היתר כיהנה

כמנכ"לית הטלוויזיה החינוכית, לפני כן כסמנכ"לית משרד החינוך, והייתה אחראית על מערכות המידע בארגון. המדען הראשי של עת הדעת הוא ד"ר **דובי וייס**, והוא המייסד הפדגוגי של עת הדעת, ועומד בראש קבוצה שאחראית על החדשנות, על התורה המקצועית ועל המחקר בעת הדעת. הוא בעל ניסיון של 15 שנים בהוראת המתמטיקה. השניים מציינים כי

אהובה פיינמסר

אחד מבתי הספר היסודיים בצפון תל אביב, לא רחוק מקריית עתידים המוכרת כעמק הסיליקון הישראלי, בכיתה ה', החל שיעור בשפה האנגלית. המורה הנמרצת מבקשת מהתלמידים להתחבר למסופי המחשבים שמונחים על שולחנם. על מקרן ממוחשב בחזית הכיתה מציגה המורה סיפור, שנועד להקנות לילדים מושגים בסיסיים בשפה האנגלית,

באמצעות המחשה. היא מספרת את הסיפור בעזרת ילדי הכיתה היושבים מרותקים, המשלימים בשפה האנגלית חלקים מהסיפור.

בחלק השני של השיעור מקבלים התלמידים מטלה ממוחשבת שבהם הם צריכים לייצר סיפור על בסיס מה שלמדו בכיתה. הכל באמצעות העכבר המקלדת והמחשב. כעבור זמן קצר שהמורה מקצה להם, המורה מבקשת להפסיק את העבודה וכל אחד מהתלמידים מציג

את הסיפור. המורה יכולה לשלוט על התצוגות של הילדים, לעקוב מקרוב אחר קצב ההתקדמות של כל ילד וילד ולסייע למי שצריך. שקט מוחלט משתרר בכיתה, הילדים לומדים בהנאה באמצעות הכלים שהם מכירים מהבית ובאמצעות חוויית למידה מתקשבת, שעל פי כל התחזיות היא זו שתחליף בעתיד את הלוח והגיר.

בתי ספר

בית הספר הזה בשכונת נווה שרת נמנה עם קבוצה של 106 בתי ספר בישראל, שמיישמים את תוכניות הלמידה של חברת

עת הדעת. זהו בית תוכנה שהוקם ב-2004 על ידי יזם ההיי-טק ואיש העסקים **שמואל מיתר**, שבעברו היה הבעלים של קבוצת עורק, אמדוקס וחברות רבות אחרות. מיתר החליט לתרום מהונו הפרטי ומשאביו כדי לקדם את החינוך המתקשב בישראל. פעילותו היא בבחינת "מתן בסתר" והוא אינו מוכן להיחשף על רקע זה.

